

ОФОРТ 1860 РОКУ

Втомлено схлипує свічка
в обіймах руки,
Світло загусле
стікає на скроні Тараса.
Знову позую хлопчині
через роки,
Через невитерту шибку
прижовклого часу.
Пальці чутливі
намацують пульс олівця,
Темрява доли
задмухнути племінь не сміє.
Чистий папір
перехоплює порух лица...
Вірю правиці,
що схибити в правді не вміє.
Вірую щиро,
бо вічі свої впізнаю.
Їх не вмалюєш
в промолені іконостаси.
О намалюй,
намалюй в них, прошу, намалюй
Душу мою,
поки свічка не згасла,
Тарасе.

Микола ТИМЧАК.